

“... ”

I- DAVA KONUSU İŞLEM/OLAY:

Davacının SGK kayıtlarının incelenmesinde 2009 yılı Eylül ayından 2020 yılının Mart ayına kadar özel sektör bünyesinde çeşitli firmalar nezdinde özel güvenlik görevlisi olarak görev yaptığı, süresi dolan çalışma izin belgesinin yenilenmesi için idareye müracaat ettiği, idare tarafından yapılan inceleme sonucu, yapılan tahkikat, güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması sonucu, davacının Diyarbakır 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 02.03.2020 tarih E:2019/445, K:2020/110 sayılı ilamıyla terör örgütü propagandası yapmak suçundan 1 yıl 3 ay hapis cezasıyla cezalandırıldığı, CMK'nın 231. maddesi uyarınca Hükümün Açıklanmasının Geri Bırakılmasına karar verildiğinin tespiti üzerine 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanun 10. maddesinin (d) bendi;

(Değişik: 2/1/2017-KHK-680/69 md.; Aynen kabul 1/2/2018-7072/67 md.) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 53. maddesinde belirtilen sürüler geçmiş veya hükümün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmiş olsa bile;

1) Kasten işlenen bir suçtan dolayı bir yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına mahkum olmamak.

2) Affa uğramış olsa bile Devletin güvenliğine, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine, özel hayata ve hayatın gizli alanına ve cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar ile uyuşturucu veya uyarıcı madde suçları, zimmet, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık ve fuhuş suçlarından mahkum olmamak.

3) Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine, özel hayata ve hayatın gizli alanına, cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar ile uyuşturucu veya uyarıcı madde suçlarından dolayı hakkında devam etmekte olan bir soruşturma veya kovuşturma bulunmamak.

Hükümü gereği tarafına verilmiş olan G0564812 (2009/523) seri nolu silahlı özel güvenlik görevlisi kimlik kartı ve çalışma izninin iptaline karar verildiği görülmektedir.

II- BAKILAN DAVADA UYGULANACAK İPTALİN İSTENEN KANUN HÜKMÜ:

5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanun'un Özel güvenlik görevlilerinde aranacak şartlar kenar başlıklı 10. maddesinin (d) bendinin: (Değişik: 2/1/2017-KHK-680/69 md.; aynen kabul:1/2/2018-7072/67 md.) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 53. maddesinde belirtilen süreler geçmiş veya hükümün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmiş olsa bile; ...” cümlesindeki “...veya hükümün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmiş...” hükmünün, Anayasa'nın 2., 5. ve 49. maddelerine aykırılığı düşüncesiyle iptali istemiyle başvurulmaktadır.

III- ANAYASAL DÜZENLEMELER:

Anayasanın;

1- “Cumhuriyetin nitelikleri” kenar başlıklı 2. maddesinde: “Türkiye Cumhuriyeti toplumunun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devletidir.” hükmüne,

2- “Devletin temel amaç ve görevleri” kenar başlıklı 5. maddesinde; “Devletin temel amaç ve görevleri, Türk milletinin bağımsızlığını ve bütünlüğünü, ülkenin bölünmezliğini, Cumhuriyeti ve demokrasiyi korumak, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmaktır.” hükmüne,

3- “Çalışma hakkı ve ödevi” kenar başlıklı 49. maddesinde; “Çalışma, herkesin hakkı ve ödevidir.

Devlet, çalışanların hayat seviyesini yükseltmek, çalışma hayatını geliştirmek için çalışanları ve işsizleri korumak, çalışmayı desteklemek, işsizliği önlemeye elverişli ekonomik bir ortam yaratmak ve çalışma barışını sağlamak için gerekli tedbirleri alır.” hükmüne yer verilmiştir.

IV- ANAYASAYA AYKIRILIĞIN DEĞERLENDİRİLMESİ;

Anayasanın 2. maddesinde yer verilen hukuk devleti ilkesinin; devletin eylem ve işlemlerinin hukuka uygun ve insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstünlük ilkesine uyan ve hukuk kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimlerine açık olan devleti ifade etmektedir.

Anayasanın 5. maddesi; insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli ortam ve şartları hazırlama Devletin temel amaç ve görevleri arasında sayılmıştır.

Anayasanın 49. maddesinde ise, çalışmanın, herkesin hakkı ve ödevi olduğu belirtilmiş; Devlete, çalışanların yaşam düzeyini yükseltmek, çalışma yaşamını geliştirmek için çalışanları korumak, çalışmayı denetlemek, işsizliği gidermeye elverişli ekonomik bir ortam yaratmak ve çalışma barışını sağlamak için gerekli önemleri almak ödevi verilmiştir. Çalışmanın herkesin hakkı olması ve bu hakkın kullanımının önündeki engelleri kaldırmak devletin görevi olmakla birlikte, diğer tarafta bu hakkı kullanımının belli koşullara bağlanması gerektiği de muhakkaktır. Ancak bu koşulların kanunla düzenlenmesiyle birlikte çalışma hakkının özünü ortada kaldıracak veya Anayasayla güvence altına alınan bu hakkın temelde zarar görmesi şeklinde düzenlemelere yer verilmemesi başka bir deyişle Anayasaya aykırı hüküm içermemesi gerektiği de açıktır.

Uyuşmazlık; 2009 yılından beri özel güvenlik görevlisi olarak özel şirketler nezdinde çalışan davacının; silahlı özel güvenlik görevlisi kimlik kartı ve çalışma izninin, hakkında terör örgütü propagandası yapmak suçundan 1 yıl 3 ay hapis cezası verilerek hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına kararı verildiğinden bahisle 5188 sayılı Kanununun 10. maddesinin (d) bendi uyarınca özel güvenlik kimlik kartı ve çalışma izninin iptaline ilişkin Diyarbakır Valiliği İl Özel Güvenlik Komisyonunun 23.03.2020 tarih ve 2020/102 sayılı işleminin tesis edildiği, anılan işlemin iptali istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Bakılan davada; davacının Diyarbakır 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 02.03.2020 tarih E:2019/445 K:2020/110 sayılı ilamında ki; sanığın herkese görünür şekilde sosyal medya hesabında, 1 Ağustos 2014 tarihinde, isimli şahsın sosyal medya hesabından, ypg sözde bayrağının bulunduğu ve terör örgütü üyesinin ölümü ile ilgili paylaşımına; "Allah bütün şehitlerimizden rahmetini esirgemesin" şeklinde yorum yaparak terörist cenazesine sözde kutsiyet atfettiği ve pkk/ypg terör örgütü üyesinin güvenlik güçlerimizle girmiş olduğu silahlı eylemi övdüğü, söz konusu görsel ve yorumun, pkk/kck/pyd silahlı terör örgütü lehine olduğu, paylaşımın muhatap kitle üzerindeki etkisi gözetildiğinde; örgütün cebir, şiddet veya tehdit içeren yöntemlerini meşru gösterecek veya övecek ya da teşvik edecek nitelikte olduğu ve silahlı terör örgütünün propagandası suçunu oluşturduğu, bu kapsamda sanığın eyleminin, haber verme ve ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilemeyeceği kabul edildiğinden, sanığın müsnet suçtan cezalandırılmasına karar verilmiştir. Gerekçesiyle terör örgütü propagandası yapmak suçundan 1 yıl 3 ay hapis cezasıyla cezalandırıldığı, CMK'nın 231. maddesi uyarınca Hükmün Açıklanmasının Geri Bırakılmasına kararı verildiği ve bu karar nedeniyle davacının güvenlik soruşturması ve arşiv araştırmasının olumsuz olduğundan bahisle özel güvenlik kimlik kartı ve çalışma izninin iptal edildiği anlaşılmaktadır.

Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının hukuki niteliği incelendiğinde; 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun "Hükmün açıklanması ve hükmün açıklanmasının geri bırakılması" kenar başlıklı 231. maddesinin 5. fıkrasında; "(Ek:6/12/2006-5560/23 md.) Sanığa yüklenen suçtan dolayı yapılan yargılama sonunda hükmolunan ceza iki yıl (2) veya daha az süreli hapis veya adli para cezası ise; mahkemece, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilir. Uzlaşmaya ilişkin hükümler saklıdır. Hükmün açıklanmasının geri bırakılması, kurulan hükmün sanık hakkında bir hukuki sonuç doğurmamasını ifade eder.

Yine 8. fıkrasında; (Ek: 6/12/2006-5560/23 md.) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının verilmesi halinde sanık, beş yıl süreyle denetim süresine tabi tutulur. (Ek cümle: 18/6/2014-6545/72 md.) Denetim süresi içinde, kişi hakkında kasıtlı bir suç nedeniyle bir daha hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilemez.

10. fıkrasında; (Ek: 6/12/2006-5560/23 md.) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlenmediği ve denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülöklere uygun davranıldığı takdirde, açıklanması geri bırakılan hüküm ortadan kaldırılarak, davanın düşmesi kararı verilir.

11. fıkrasında ise; (Ek: 6/12/2006-5560/23 md.) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlemesi veya denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülöklere aykırı davranması halinde, mahkeme hükmü açıklar. ... hükmüne yer verilmiştir.

Öte yanda aynı Kanunun "Duruşmanın sona ermesi ve hüküm" kenar başlıklı 223. maddesinin 1. fıkrasında; Duruşmanın sona erdiği açıklandıktan sonra hüküm verilir. Beraat, ceza verilmesine yer olmadığı, mahkumiyet, güvenlik tedbirine hükmedilmesi, davanın reddi ve düşmesi kararı hükmüdür. Kuralı yer almıştır.

Her iki maddenin birlikte değerlendirilmesinde ceza yargılaması sonucu verilen kararlardan hangilerinin "hüküm" olduğu sayma yöntemiyle sayılarak açıkça belirtildiği, bunlar arasında hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına (HAGB) kararının bulunmadığı dolayısıyla bunun bir hüküm olarak kabul edilmediği, 231. maddede ise bu kararın/hükmün (HAGB'nin) sanık hakkında hukuki bir sonuç doğurmayacağını, ancak denetim süresi içerisinde kasıtlı olarak bir suç işlemesi halinde hükmün açıklanacağı, böylece hüküm ve sonuç doğurarak sanık üzerinde hukuki bir etkiye sahip olacağı, bunun dışında denetim süresi boyunca belli şartlara

bağlı askıda bir geçerlilik haliyle belirtilen denetim süresi sonunda düşme kararı verileceği, başka bir deyişle bu süre zarfında sanığın hukuk alanında bir etkisi olmayan kararlardan olduğu anlaşılmaktadır.

Bu bağlamda; özel güvenlik görevlisi olarak çalışan davacının sosyal medya hesabında başka bir şahsın paylaşımına yapmış olduğu yorum ve beğeni nedeniyle hakkında verilen HAGB kararı sonucu yukarıda hükmüne yer verilen ve yargılaması yapılan iş bu davada uygulanacak olan 5188 sayılı Kanununun 10. maddesinin (d) bendindeki; "... veya hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmiş" kuralı uyarınca çalışma izni iptal edilerek çalışma hayatının dışına itildiği, HAGB kararının hukuki niteliği dikkate alındığında; Kanunun bu hükmünün çalışma hakkı ve ödevine, ilgilinin maddi ve manevi varlığı geliştirmesine, ekonomik hayata katılmasına engel olacağı, kişilerin çalışma alanlarının daraltılacağı, hayat kalitesini düşüreceği, işsizliğe neden olacağı gibi nedenler kamuda veya özel sektör olarak tabir edilen piyasada çalışma hakkı ve ödevine aykırı olduğu düşünülen bu hüküm devletin bu kapsamdaki sorumluluğuna aykırı nitelikte olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

V- SONUÇ VE TALEP :

Yukarıda açıklanan nedenlerle, Anayasanın 152. maddesinin birinci fıkrası ile 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanununun 40. maddesi uyarınca, bir davaya bakmakta olan mahkeme, bu davada uygulanacak bir kanun veya kanun hükmünde kararnamenin hükümlerini Anayasaya aykırı görürse veya tarafların birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varması durumunda tarafların bu konudaki iddia ve savunmalarını ve kendisi bu kanıya götüren görüşünü açıklayan kararı ile Anayasa Mahkemesine başvurması öngörüldüğünden ve bakılan davada uygulanacak kuralın;

Anayasanın 2., 5. ve 49. maddelerine aykırı olduğu kanaatine varıldığından anılan hükmün iptali istemiyle itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine başvurulmasına, dava dosyasının onaylı bir örneği ile iş bu kararın aslının Anayasa Mahkemesine gönderilmesine, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar ve en çok 5 ay süreyle davanın geri bırakılmasına, bu süre içerisinde Anayasa Mahkemesince bir karar verilmemesi halinde, mevcut mevzuat hükümleri ile dosyadaki bilgi ve belgelere göre davanın görülmesine, kararın bir örneğinin taraflara tebliğine, 24/02/2021 tarihinde oybirliği ile karar verildi."

“ ...

III) ANAYASAYA AYKIRILIĞININ DEĞERLENDİRİLMESİ:

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devleti olduğu, 5. maddesinde, Devletin temel amaç ve görevlerinin, Türk milletinin bağımsızlığını ve bütünlüğünü, ülkenin bölünmezliğini, Cumhuriyeti ve demokrasiyi korumak, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddî ve manevî varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak olduğu, 36. maddesinde, herkesin, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahip olduğu, 38. maddesinde, suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimsenin suçlu sayılamayacağı, 90. maddesinde ise, usulüne göre yürürlüğe konulmuş Milletlerarası andlaşmaların kanun hükmünde olduğu, bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamayacağı, usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümlerinin esas alınacağı hüküm altına alınmıştır.

Yine, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin “Adil yargılanma hakkı” kenar başlıklı 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ilgili kısmı ile (2) numaralı fıkrasında, herkesin medeni hak ve yükümlülükleri ile ilgili uyuşmazlıklar ya da cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan, kanunla kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde, hakkaniyete uygun ve açık olarak görülmesini istemek hakkına sahip olduğu ve kendisine bir suç isnat edilen herkes, suçluluğu yasal olarak sabit oluncaya kadar masum sayılacağı öngörülmüştür.

Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında yukarıda yer verdiğimiz üzere adil yargılanma hakkı güvence altına alınmıştır. 3/10/2001 tarihli ve 4709 sayılı Kanun'un Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasına adil yargılanma ibaresinin eklenmesine ilişkin 14. maddesinin gerekçesinde “değişiklikle Türkiye Cumhuriyeti'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerde de güvence altına alınmış olan adil yargılama hakkı[nın] metne dahil” edildiği belirtilmiştir. Dolayısıyla Anayasa'nın 36. maddesine söz konusu ibarenin eklenmesinin amacının Sözleşme'de düzenlenen adil yargılanma hakkını anayasal güvence altına almak olduğu anlaşılmaktadır (Yaşar Çoban [GK], B. No: 2014/6673, 25/7/2017, § 54). Bu itibarla Anayasa'da güvence altına alınan adil yargılanma hakkının kapsam ve içeriği belirlenirken Sözleşme'nin “Adil yargılanma hakkı” kenar başlıklı 6. maddesinin gözönünde bulundurulması gerekir (Onurhan Solmaz, § 22).

5271 sayılı Kanunun 231. maddesi ile yapılan yargılama sonunda hükmolunan ceza iki yıl veya daha az süreli hapis ya da adli para cezası ise hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebileceği ve bu kararın sanık hakkında bir hukuki sonuç doğurmayacağı hüküm altına alınmıştır. Yine 5271 sayılı Kanun'un 223. maddesinde ifade edilen hüküm niteliğindeki kararlar arasında “hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair karar” sayılmamıştır. Aynı Kanun'un 231. maddesinde belirtildiği üzere, denetim süresi içinde kasıtlı yeni bir suç işlenmediği takdirde açıklanması geri bırakılan hüküm ortadan kaldırılarak davanın düşmesine, denetim süresi içinde kasıtlı yeni bir suç işlenmesi halinde hükmün

açıklanmasına karar verilir. Ayrıca hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair kararları itiraz kanun yoluna tabiidir.

Adil yargılanma hakkının bir unsuru olan masumiyet karinesinin sağladığı güvencenin iki boyutu bulunmaktadır. Güvencenin ilk boyutu kişi hakkındaki ceza yargılaması sonuçlanıncaya kadar geçen, bir başka ifadeyle kişinin ceza gerektiren bir suçla itham edildiği (suç isnadı altında olduğu) sürece ilişkin olup suçlu olduğuna dair hüküm tesis edilene kadar kişinin suçluluğu ve eylemleri hakkında erken açıklamalarda bulunulmasını yasaklar. Güvencenin bu boyutunun kapsamı sadece ceza yargılamasını yürüten mahkemeye sınırlı değildir. Güvence aynı zamanda diğer tüm idari ve adli makamların da işlem ve kararlarında, suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar kişinin suçlu olduğu yönünde ima ya da açıklamalarda bulunmamasını gerekli kılar. Dolayısıyla sadece suç isnadına konu ceza yargılaması kapsamında değil ceza yargılaması ile eş zamanlı olarak yürütülen diğer hukuki süreç ve yargılamalarda da (idari, hukuk, disiplin gibi) masumiyet karinesinin ihlali söz konusu olabilir (Galip Şahin, B. No: 2015/6075, 11/6/2018, § 39). Güvencenin ikinci boyutu ise ceza yargılaması sonucunda mahkûmiyet dışında bir hüküm kurulduğunda devreye girer ve daha sonraki yargılamalarda ceza gerektiren suçla ilgili olarak kişinin masumiyetinden şüphe duyulmamasını, kamu makamlarının toplum nezdinde kişinin suçlu olduğu izlenimini uyandıracak işlem ve uygulamalardan kaçınmasını gerektirir (Galip Şahin, § 40).

Masumiyet karinesi, hakkında suç isnadı bulunan bir kişinin adil bir yargılama sonunda suçlu olduğuna dair kesin hüküm tesis edilene kadar masum sayılması gerektiğini ifade etmekte ve hukuk devleti ilkesinin de bir gereğini oluşturmaktadır (AYM, E.2013/133, K.2013/169, 26/12/2013). Anılan karine, kişinin suç işlediğine dair kesinleşmiş bir yargı kararı olmadan suçlu olarak kabul edilmemesini güvence altına almaktadır. Ayrıca hiç kimse, suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar yargılama makamları ve kamu otoriteleri tarafından suçlu olarak nitelendirilemez; suçlu muamelesine tabi tutulamaz (Kürşat Eyol, B. No: 2012/665, 13/6/2013, § 26).

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine göre; hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair karar bir mahkûmiyet hükmü değildir (AİHM, Başvuru No: 4062/07, Karar Tarihi: 28/8/2012). Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilen durumlarda sanığın suçlu olduğu konusunda ulaşılmış bir vicdani kanaat bulunmakta ve bu kanaat “kasten yeni bir suç” işlenmemesi şartına bağlı olarak hüküm ifade etmemektedir. Bu çerçevede ceza davası dışında fakat ceza davasına konu olan eylemler nedeniyle devam eden idari işlemlerde ya da uyuşmazlıklarda, açıklanması geri bırakılan mahkûmiyet kararına dayanılması Anayasa Mahkemesi kararında da belirtildiği üzere masumiyet karinesi ile çelişebilir.

02/01/2017 tarih ve 680 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 5188 sayılı Kanun'un 10. maddesine eklenen, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilse dahi, Kanun'da tahdidi şekilde sayılan suçlardan mahkum olanların özel güvenlik görevlisi olamayacaklarına dair hüküm, hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı ile neticelenen ceza yargılamasındaki tespiti, sanığın yargılamaya konu eylemleri işlediği ve suçlu olduğu inancını yansıtan mahkûmiyet hükmüne dönüştürmekte ve sanığı bu statüde kabul etmek suretiyle mahkûmiyetle eş değer nitelikte bir sonuç doğurmaktadır.

İtiraza konu Yasa hükmü ile ceza yargılaması sonucunda mahkûmiyet dışında bir hüküm kurulduğunda devreye giren ve daha sonraki yargılamalarda ceza gerektiren suçla ilgili olarak kişinin masumiyetinden şüphe duyulmamasını, kamu makamlarının toplum nezdinde kişinin suçlu olduğu izlenimini uyandıracak işlem ve uygulamalardan kaçınmasını gerektiren

masumiyet karinesinin sağladığı güvencenin ikinci boyutunun ihlal edildiği, hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı ile neticelenen ceza yargılamasında, anılan kararı, sanığın yargılamaya konu eylemleri işlediği ve suçlu olduğu inancını yansıtan mahkûmiyet hükmüne dönüştürdüğü, hakkında hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen ve mezkur düzenlemeye istinaden tesis edilen işlemlere muhatap olan şahıslar bakımından, hüküm giydiği çıkarımında bulunulabileceği ve suçlu olduğuna yönelik bir ithamın söz konusu olacağı kanaatine varılmıştır.

IV) SONUÇ VE İSTEM:

Yukarıda açıklanan nedenlerle, Anayasanın 152. maddesinin birinci fıkrası ile 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 40. maddesi uyarınca, bir davaya bakmakta olan mahkeme, bu davada uygulanacak bir kanun veya kanun hükmünde kararnamenin hükümlerini Anayasaya aykırı görürse veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varması durumunda tarafların bu konudaki iddia ve savunmalarını ve kendisini bu kanıya götüren görüşünü açıklayan kararı ile Anayasa Mahkemesine başvurması öngörüldüğünden ve bakılan davada uygulanacak kuralın (5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanunun 10. maddesinin (d) bendinde yer alan “hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilse dahi” ibaresi);

Anayasanın 2., 5., 36. ve 38. maddelerine aykırı olduğu kanaatine varıldığından, anılan kanuni düzenlemenin iptali istemiyle itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine başvurulmasına, dava dosyasının onaylı bir örneği ile iş bu kararın aslının Anayasa Mahkemesine gönderilmesine, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar ve en çok 5 ay süreyle davanın geri bırakılmasına, bu süre içerisinde Anayasa Mahkemesince bir karar verilmemesi halinde, mevcut mevzuat hükümleri ile dosyadaki bilgi ve belgelere göre davanın görülmesine, kararın bir örneğinin taraflara tebliğine, 25/06/2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.”